

TADEUSZ MALEC

RACHAŃSKA GÓRA TABOR
OŚRODEK KULTU PANA JEZUSA PRZEMIENIONEGO
NA GÓRZE TABOR W PARAFII RACHANIE
(DIECEZJA ZAMOJSKO-LUBACZOWSKA)

*Na Rachańskiej Górze Tabor
Pan Przemiany dał swój blask
Każde serce składa hołdy
Jezusowi Panu Łask*

Pieśń śpiewana w rachańskiej świątyni
pw. Przemienienia Pańskiego (fragm.)
sł. T. Malec, muz. S. Seńko

I. SZKIC DZIEJÓW RACHAŃ

Bogata przeszłość gminnej miejscowości Rachanie, dawniej miasteczka o charakterze rolniczym w Ziemi Bełskiej¹, inspiruje do choćby szkicowego spojrzenia na jego dzieje. Chcemy zwrócić uwagę przede wszystkim na dzieje rozwoju kultu Przemienienia Pańskiego, albowiem kult ten wiele mówi o duchowym, w tym religijnym rozwoju mieszkającego tu ludu, głównie ludu rolniczego.

Piastowski książę mazowiecki i bełski Siemowit IV (1352 – 30 IV 1426) był, jak się wydaje, pierwszym właścicielem Rachań². Sprzedał on to miasteczko mieszczaninowi ze Szczebrzeszyna Michałowi Motyczce za 100 grzywien srebra z zaleceniem lokowania tego miasteczka na prawie magdeburskim³.

Dr TADEUSZ MALEC – językoznawca; członek współpracownik Wydziału Historyczno-Filologicznego TN KUL.

¹ J. GÓRAK, *Rachanie*, w: TENŻE, *Miasta i miasteczka Zamojszczyzny*, Zamość 1990, s. 75-77; T. MALEC, *Dzieje miasteczka Rachanie w dawnej Ziemi Bełskiej w zarysie*, „Summarium” 34(54) 2005, s. 185-205 (mapa, ilustr.); J. NIEDŹWIEDŹ, E. NIEDŹWIEDŹ, B. TYPEK, *Rachanie*, w: CIŹ, *Dzieje miejscowości gminy Rachanie, powiat Tomaszowski, Rachanie–Zamość 2013*, s. 78-99 (ilustr.); J. NIEDŹWIEDŹ, *Rachanie*, w: TENŻE, *Leksykon historyczny miejscowości dawnego województwa zamojskiego*, Zamość 2003, s. 408-412.

² T. MALEC, *Dzieje miasteczka Rachanie*, s. 189.

³ Tamże.

Możemy wnioskować, że dokument ten był wystawiony w 1425 r. lub na początku 1426 r.⁴ Urbanizacja przebiegała bardzo powoli. Hamulcem rozwoju miasteczka był z pewnością brak grodu⁵, acz najbardziej istotną przeszkodę stanowiło samo położenie Rachań z dala od głównych szlaków handlowych i komunikacyjnych⁶.

W 1496 r. właścicielem Rachań był Jan Trojan Rachański, sędzia ziemi bełżskiej⁷. W dalszych swych dziejach Rachanie dość często zmieniały wła-

⁴ Por. *Matricularum Regni Poloniae Summaria*, cz. 4, vol. 3, nr 604. Tu poświadczenie daty śmierci księcia Siemowita IV († 30 IV 1426). A. Świeżawski przesuwając tę datę o rok wcześniej (pomyłka?), por. A. ŚWIEŻAWSKI, *Kazimierz II (zm. 1442) książę mazowiecki na Bełżu*, w: *Polski Słownik Biograficzny*, t. XII, Wrocław 1966-1967, s. 283-284.

⁵ Por. A. JANECZEK, *Osadnictwo pogranicza polsko-ruskiego. Województwa bełżskie od schyłku XIV do początku XVII wieku*, Wrocław-Warszawa-Kraków: Ossolineum, PAN, 1991, s. 238.

⁶ Tamże, s. 236-239.

⁷ T. MALEC, *Dzieje miasteczka Rachanie*, s. 191 (zob. przypisy).

ścicieli. Na początku XVII wieku właścicielem Rachań byli Cetnerowie⁸. Wybudowali zamek o charakterze obronnym. Urządzili park przyzamkowy⁹. Około 1626 r. Rachanie objęła w posiadanie rodzina Kaszowskich¹⁰. W drugiej połowie XVII wieku Rachanie przeszły we władanie Czarnkowskich¹¹. W latach 1744-1769 Rachaniami władał Adam Rostkowski, starosta tyszowiecki¹². Przy końcu XVIII wieku w Rachaniach mieszkała rodzina hrabiów Rzeczyckich. W 1835 r. mieszkała tu rodzina Fredrów, a około 1888 r. Starzyńscy¹³. Od około 1894 r. zamieszkała tu rodzina Beldowskich¹⁴. Beldowscy mieszkali do 1945 r., kiedy to wskutek zmian politycznych musieli opuścić Rachanie.

W 1630 r. mieszkały w Rachaniach 724 osoby (w tym 88 Żydów)¹⁵.

Rachanie zawsze miało charakter rolniczy. Handlem i rzemiosłem zajmowała się tu nieliczna ludność żydowska.

W okresie rozbiorów Rachanie dostały się pod zabór austriacki¹⁶. Wówczas też straciły prawa miejskie. Po 1815 r. zaś Rachanie trafiły do zaboru rosyjskiego¹⁷.

II. Z DZIEJÓW PARAFII RYTU ŁACIŃSKIEGO

Powstanie parafii rytu łacińskiego w Rachaniach badacze łączą z datą lokacji miasteczka (około 1424-1425 r.)¹⁸. Źródłowe poświadczenie istnienia parafii pochodzi z 1435 r., kiedy to zapisano, że pracował tu „Marcin rector ecclesiae in Rachanie”¹⁹.

⁸ Tamże.

⁹ Tamże (zob. też przypisy).

¹⁰ Tamże (zob. przypisy).

¹¹ Badacze podają to nazwisko w dwóch postaciach: *Czarnkowski* (por. J. NIEDŹWIEDŹ, *Leksykon historyczny miejscowości dawnego województwa zamojskiego*, s. 410 (hasło Rachanie), por. też T. MALEC, *Charakterystyka wsi Rachanie*, w: TENŻE, *Budowa słowotwórcza rzeczowników i przymiotników w gwarze wsi Rachanie pod Tomaszowem Lubelskim*, Wrocław–Warszawa–Kraków–Gdańsk: PAN, 1976, s. 10. Mamy też zapis: *Czarnowski*, por. J. GÓRAK, *Rachanie*, s. 75, tu: *Czarnowscy*. Por. też: T. MALEC, *Dzieje miasteczka Rachanie*, s. 191. Dla pewnego ustalenia tego nazwiska trzeba dodatkowych badań opartych na materiale archiwalnym. Wydaje się, że bliski prawdy jest zapis *Czarnkowski*.

¹² T. MALEC, *Dzieje miasteczka Rachanie*, s. 191 (zob. też przypisy).

¹³ Tamże (zob. przypis).

¹⁴ Tamże (zob. przypis).

¹⁵ Tamże.

¹⁶ Tamże.

¹⁷ Tamże (zob. przypis).

¹⁸ Tamże, s. 193.

¹⁹ Tamże.

Z 1604 r. pochodzi wzmianka o istnieniu w Rachaniach kościoła pod wezwaniem Najświętszej Trójcy²⁰. W 1701 r. Michał Czarnkowski miał zbudować drewniany kościół w ogrodach dworskich. Przed 1701 r. istniał tu kościół (lub kaplica) pod wezwaniem św. Anny²¹.

W 1749 r. Anna hrabina Rostkowska dla opieki nad parafią sprowadziła do Rachań księży komunistów, zwanych też bartoszkami lub bartolomitami²². Ufundowała dom opieki dla bezdomnych nazwany szpitalem. Osoby tu mieszkające pełniły służbę kościelną.

Około połowy XVIII wieku w parafii Rachanie zaznaczył się wzrost pobożności różańcowej²³. Z inicjatywy Anny hrabiny Rostkowskiej w 1752 r. został spisany dokument erygujący tu Fundację Różańca Świętego²⁴.

W 1769 r. za sprawą Adama Rostkowskiego rozpoczęto budowę nowego, murowanego kościoła²⁵. Budowa została ukończona w 1797 r.²⁶ dzięki finansowaniu tych prac przez hrabinę z Krasickich Rzeczycką. Do dziś stojący kościół w stylu barokowym został konsekrowany przez biskupa przemyskiego Antoniego Gołaszewskiego 6 sierpnia 1798 r.²⁷ pw. Przemienienia Pańskiego.

Przez wzgląd na żywą tu pobożność maryjną obok oficjalnego wezwania Przemienienia Pańskiego wierni dodają też kościołowi wezwanie Matki Bożej Różańcowej i oprócz odpustu 6 sierpnia na Przemienienie Pańskie obchodzony jest tzw. mały odpust na Matki Bożej Różańcowej w I niedzielę października każdego roku.

III. POWSTANIE I ROZWÓJ KULTU PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO

Na tle rozwijającej się pobożności maryjnej, różańcowej od czasu konsekracji murowanego kościoła 6 sierpnia 1798 r.²⁸ i nadania tej świątyni wezwania Przemienienia Pańskiego zaczął rozwijać się kult Najświętszej Tajemnicy Góry Tabor.

²⁰ Tamże.

²¹ Tamże, s. 193.

²² Tamże, s. 194.

²³ Tamże, s. 195.

²⁴ Tamże.

²⁵ Tamże.

²⁶ Tamże.

²⁷ Tamże, s. 195.

²⁸ Tamże.

Rok 1905 przyniósł integrację społeczną, polityczną społeczności Rachań – wydanie zarządzenia (ukazu) carskiego²⁹ o tolerancji religijnej. Wierni należący do istniejącej w Rachaniach, obok parafii rytu łacińskiego, grekokatolickiej parafii pw. Szymona Słupnika złożyli wyznanie wiary i prawie wszyscy przeszli na ryt łaciński w kościele Przemienienia Pańskiego³⁰. Została zlikwidowana parafia cerkiewna (Rachanie, Żwiartówek). Drewnianą cerkiew rozebrano i przeniesiono do wsi Grodysławice³¹.

Zintegrowana społecznie i religijnie społeczność parafii Rachanie weszła w żywy nurt rozwoju kultu Pana Jezusa Przemienionego na Górze Tabor. Kult ten rozwijał już od czasu konsekracji kościoła 6 sierpnia 1798 r. Przez XIX i XX wiek księża tu pracujący propagowali go przez swoją i wiernych pobożność. Pod wpływem coniedzielných nauk, przeżywanie okresowych rekolekcji adwentowych i wielkopostnych, corocznych uroczystości odpustowych Przemienienia Pańskiego 6 sierpnia wierni sycili się czcią Pana Jezusa w Jego Świętej Tajemnicy Przemienienia, co miało i ma istotny wpływ na ożywienie i rozwój kultu na rachańskiej Górze Tabor.

W ołtarzu głównym rachańskiej świątyni umieszczona jest Ikona sceny Przemienienia Pańskiego z wyraźnym uwypukleniem Najświętszej Osoby Jezusa Przemienionego. Ikona autorstwa nieznanego artysty z XVIII wieku doznaje czci ze strony wiernych parafian i pielgrzymów przybywających na doroczne uroczystości odpustowe w 6 sierpnia. Wierni doznawali tu i doznają licznych łask uzdrowienia i pocieszenia w trudnych sprawach.

Trzeba zauważyć, że szczególnie uroczystość obchodzono i obchodzi się doroczny odpust Przemienienia Pańskiego w dniu 6 sierpnia. W tym dniu przybywali i przybywają licznie pielgrzymi z całej okolicy. Dawniej pielgrzymi z bliższych okolic przybywali

Obraz Przemienienia Pańskiego z końca XVII wieku z ołtarza głównego rachańskiej świątyni parafialnej

²⁹ Tamże, s. 199.

³⁰ Tamże, s. 198-199.

³¹ Tamże, s. 198.

tu pieszo, z dalszych – konno. Obecnie pielgrzymi przybywają najczęściej wynajętymi autobusami.

Wielu pielgrzymów przystępowało zawsze i przystępuje do Sakramentu Pojednania i Komunii św. Od parafian i od pielgrzymów płyną w ciągu całego roku liczne intencje mszalne w różnych trudnych potrzebach zdrowia i trudnych sprawach rodzinnych.

Na uroczystości odpustowe przybywają licznie kapłani z okolicznych parafii. Kazania zwykle głoszą zaproszeni kaznodzieje.

Poranna Msza św. w dniu odpustu odprawiana była najczęściej przy ołtarzu bocznym do św. Walentego w intencji zwłaszcza chorych, ale i zdrowych dzieci. Kult św. Walentego przywędrował tutaj prawdopodobnie przez diecezję przemyską około połowy XVIII wieku z Niemiec. W Rachaniach wspomaga on i ożywia kult Przemienienia Pańskiego, nakierowując cześć wiernych na Osobę Pana Jezusa. Zgromadzeni w tym dniu kapłani udzielają dzieciom szczególnego błogosławieństwa. Przybyłe pod opieką rodziców dzieci uzyskują łaskę pocieszenia, a niekiedy uzdrowienia.

Na główną Mszy św. odpustową licznie przybyli pielgrzymi gromadzą się przy ołtarzu polowym około świątyni. Płyną piękne melodie śpiewów sławiących Pana Jezusa, Matkę Najświętszą i Świętych. Po Mszy św. zwykle odbywa się procesja eucharystyczna wokół świątyni. Po błogosławieństwie Najświętszym Sakramentem rozlega się chóralny śpiew *Ciebie, Boga wyśławiamy*. Na zakończenie uroczystości odpustowych kapłan święci przyniesione dewocjalia: medaliki, krzyżyki, niekiedy pamiątkowe obrazki z postaciami Świętych Pańskich.

Dawnym zwyczajem wierni, zwłaszcza kobiety, przynoszą do poświęcenia ziele kopru. W głębokiej świadomości wiernych ziele kopru uważane jest po poświęceniu za lekarstwo na różne dolegliwości zarówno ludzi, jak i zwierząt domowych. W ostatnim czasie wśród kobiet z samych Rachań zwyczaj ten zanika. Ziele kopru przynoszą jeszcze do poświęcenia kobiety pielgrzymujące z innych parafii.

Po sumie odpustowej kapłani przybyli na uroczystość zapraszani są przez miejscowego proboszcza na plebanię na obiad, natomiast licznie przybyli pielgrzymi wedle zwyczaju odwiedzają kuzynów i znajomych w Rachaniach, przynosząc radość serc i Boże błogosławieństwo. Odwiedziny takie trwają nawet kilka godzin, aż do wieczora.

Dawnym zwyczajem, obecnie już zanikłym, były odwiedziny Rachań przez żebraków. W dniu odpustu żebracy przemierzali drogę przez całe Rachanie, głośno odmawiając modlitwy, śpiewając godzinki. Gospodynie rachańskie wynosiły żebrakom albo jedzenie, albo drobny grosz, prosząc

w zamian o modlitwę zwłaszcza w intencji zmarłych członków rodzin. Przed południem w dniu odpustu żebracy ustawiali się przy świątyni rachańskiej, prosili o wsparcie w swej biedzie i przyjmowali od idących do kościoła intencje modlitw za zmarłych. Pielgrzymi wspierali ich drobnym groszem.

Prawie cały dzień odpustu był tu wypełniony modlitwami wiernych pielgrzymów i żebraków. Po południu w świątyni odbywały się uroczyste nieszpory. Modlitwy wiernych pielgrzymów i modlitwy przybyłych żebraków były ożywieniem kultu Pańskiego Przemienienia, czci wobec Pana Jezusa w Jego Świętej Tajemnicy z Góry Tabor. Okazywaniem miłości do Jezusa Przemienionego była też jałmużna dla żebraków.

Kult Przemienienia Pańskiego wspomagali w czasie swojej pracy w parafii Rachanie kapłani przez organizowanie różnego rodzaju nabożeństw, rekolekcji w okresie Adwentu i Wielkiego Postu. Warto tu wspomnieć oddanych pracy duszpasterskiej kapłanów chociażby tylko z okresu XX wieku: ks. Feliks Jan Frank, ks. Władysław Jacniacki (zamordowany przez nacjonalistów ukraińskich już jako proboszcz parafii Nabrož), ks. Józef Tomza, ks. Czesław Wójcik, ks. Jan Pawłowski, ks. Zbigniew Pietrzak, ks. dr Gabriel Cisek. Ks. dr Gabriel Cisek wprowadził comiesięczne nabożeństwa i Mszę św. zbiorową szóstego dnia każdego miesiąca, nawiązującą do liturgicznego Święta Przemienienia Pańskiego. Obecnie pracujący tu księża ks. dr Krzysztof Kłós i Jego współpracownik wikariusz ks. mgr Tomasz Rybiński po pewnej przerwie podjęli tradycję tego nabożeństwa.

Rozbudzaniu i ożywianiu kultu Przemienienia Pańskiego służyła o wiele zapewne wcześniejsza od tego święta pobożność maryjna, zwłaszcza kult Matki Bożej Różańcowej, szczególnie uroczyscie sprawowany w I niedzielę października w związku z liturgicznym Świętem Matki Bożej Różańcowej. Istniejące w Rachaniach Kółka Różańcowe, tzw. Róże Różańcowe, w znacznym stopniu przyczyniają się do rozwijania i ożywiania kultu nie tylko Matki Bożej Różańcowej i św. Walentego, ale też Przemienienia Pańskiego.

W odpowiedzi na liczne prośby i błagania do Pana Jezusa Przemienionego, składane chociażby w formie intencji mszalnych, zwłaszcza w dzień odpustu, acz realizowane w ciągu całego roku, płyną tu liczne łaski. Z przeszłości pamięć wiernych przechowuje fakt nieznaney choroby w pobliskich Tyszowcach. Choroba ta została zażegnana po zorganizowanej stamtąd pielgrzymce do Rachań i prośbach do Przemienienia Pańskiego³². W parafii

³² T. MALEC, *Chrystus przemienienia serca i sumienia: 200 lat kościoła pw. Przemienienia Pańskiego i Matki Bożej Różańcowej w Rachaniach*, „Nasz Dziennik”, 31 lipca 1998, nr 154, s. 8. Informacje z nowszych dziejów kultu Przemienienia Pańskiego, Matki Bożej Różańcowej i Św. Walentego w parafii Rachanie czerpię od informatorów – mieszkańców Rachań.

Rachanie nie prowadzi się oficjalnej kroniki uzdrowień i doznanych łask, ale pamięć ludzka rejestruje takie dobrodziejstwa uzyskane w modlitewnych błaganiach do Pana Jezusa Przemienionego.

W 1998 r. uroczystość obchodzono Jubileusz 200-lecia konsekracji kościoła pod wezwaniem Przemienienia Pańskiego. Uroczystość ta zgromadziła liczne rzesze wiernych. O żywym kulcie Przemienienia Jezusa w parafii Rachanie może świadczyć przyjęta przez wiernych i księży tu pracujących nazwa tego ośrodka kultu: Rachańska Góra Tabor.

Rachańska Góra Tabor to także tytuł powstałego tutaj śpiewnika parafialnego³³. Zawarte są w nim pieśni sławiące Jezusa Przemienionego na Górze Tabor, Matkę Bożą i Świętych czczonych w parafiach gminy Rachanie. Szczególna jest zwłaszcza pieśń *Na Rachańskiej Górze Tabor*, śpiewana w rachańskiej świątyni na nabożeństwach. Śpiewnik ten został przesłany papieżowi Janowi Pawłowi II. W odpowiedzi parafia otrzymała list od Ojca Świętego oraz Błogosławieństwo dla autorów śpiewnika i parafian. Nadesłany na ręce księdza proboszcza ks. dra Gabriela Ciska list od Ojca Świętego był odczytany w rachańskiej świątyni.

Do ożywiania kultu Jezusa Przemienionego znacznie przyczynia się chór parafialny, schola młodzieżowa, kiedy wykonuje pieśń *Na Rachańskiej Górze Tabor* w wokalnie-muzycznym opracowaniu wieloletniego byłego organisty pana Stanisława Seńko, obecnie sprawującego funkcję dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury (GOK) w Rachaniach. Także chór GOK-u „Nadzieja” występuje często z racji uroczystości kościelnych i gminnych, śpiewając m.in. pieśń *Na Rachańskiej Górze Tabor*.

Przez krótki czas pod koniec XX wieku i na początku już XXI wieku ukazywała się w ośrodku kultu Jezusa w Rachaniach parafialna gazeta (miesięcznik) „Przemienienie”³⁴, informująca o sprawach duszpasterskich parafii Rachanie. Redagował ją zespół pod kierunkiem ks. kan. Zbigniewa Pietrzaka³⁵, ówczesnego proboszcza, a po jego odejściu z tej funkcji na emeryturę – przez ks. dra Gabriela Ciska³⁶. Po kilku latach przestała się jednak ukazywać.

³³ *Rachańska Góra Tabor. Śpiewnik parafialny* [Parafia Przemienienia Pańskiego w Rachaniach], red. ks. dr Gabriel Cisek, oprac. muzyczne i redakcja techniczna Stanisław Seńko, koncepcja merytoryczna i autorstwo wybranych tekstów Tadeusz Malec, konsultacja muzyczna Grzegorz Czuchaj, zdjęcia Władysław Pasieczny, oprac. komputerowe Barbara i Piotr Truś. Sponsor Wójt Gminy K. Organista i Zarząd Gminy. Na prawach rękopisu. Do użytku wewnętrznego, Rachanie 2000, ss. 60.

³⁴ Autorem niektórych tekstów i inicjatorem powstania gazetki jest Tadeusz Malec.

³⁵ Tamże.

³⁶ Tamże.

Świątynia w Rachaniach zbudowana jest na niskim terenie, na obrzeżu łąk. Nazwa „Rachańska Góra Tabor” nawiązuje do ewangelijnego faktu Przemienienia Pańskiego i wyraża cześć dla Pana Jezusa Przemienionego, a więc zawiera nawiązanie do obszaru żywej tu płaszczyzny duchowej.

Warto wspomnieć, że dla miejscowości Rachanie i tutejszej gminy został opracowany własny herb³⁷. W lewym górnym polu tarczy herbowej jest umieszczona postać Pana Jezusa z ikony Przemienienia Pańskiego czczonyj w rachańskiej świątyni. W prawym górnym polu tarczy herbowej umieszczony jest Krzyż Święty, a pod jego prawym ramieniem litera „M” symbolizująca Matkę Bożą czczoną w parafii jako Matka Boża Różańcowa. W dolnej części tarczy herbowej umieszczony jest Piastowski Orzeł Biały.

IV. REFLEKSJE KOŃCOWE

Inspiracją dla rozwoju kultu i duchowości Przemienienia Pańskiego było nadanie takiego wezwania rachańskiej świątyni.

Utrwalanie i ożywianie kultu Pańskiego Przemienienia to wielka łaska Boża wspierana stałą duszpasterską troską pracujących tu kapłanów pozostających w życzliwej współpracy z wiernymi tej parafii. Przestrzeń aktywności duchowej przekazywana młodym pokoleniom aktualizuje kult Przemienienia Pańskiego.

Kult Pana Jezusa w Jego Świętej Tajemnicy Przemienienia na Górze Tabor w istotny sposób ożywia pobożność maryjna, a także kult i pobożność wiernych i cześć dla św. Walentego, patrona dzieci chorych i zdrowych.

Sakralny obszar czci Pana Jezusa Przemienionego zakreślają słowa pieśni *Na Rachańskiej Górze Tabor*, zamieszczonej w parafialnym śpiewniku *Rachańska Góra Tabor*:

³⁷ T. MALEC, *W światłach symbolu. O herbie i chorągwi gminnej miejscowości Rachanie, d. Ziemia Belska*, „Summarius” 33 (2004), s. 131-143, il. W oparciu o zaproponowany przez autora tekstu szkic herbu rysunek herbu wykonała artystka Anna Wypych-Tkaczyk.

NA RACHAŃSKIEJ GÓRZE TABOR³⁸

Na Rachańskiej Górze Tabor
Pan Przemiany Swej dał blask
Każde serce składa hołdy
Jezusowi Panu Łask

Tu w Obrazie Ciebie czcimy
Już od ponad dwustu lat
Na tej Świętej Górze Tabor
Tyś o Panie Król i Brat

Nowe serca nam daj
Drogi nasze wyprostuj
Byśmy dla Ciebie żyli
Szli drogą Ewangelijnych Rad

Wspieraj Swą Łaską nas
Byśmy w niej zawsze trwali
Ciebie Jezu kochali
Z Tobą zmieniali świat

Na Rachańskiej Górze Tabor
Chryste Panie dzięki Ci
Przemień Jezu życie nasze
Radość Nieba w serca wlej

Panie Jezu, Panie Jezu
Cud Przemiany rychło spraw
Wielkie serca, mężne serca
Panie Boże, nam daj!!!

Nowe serca nam daj
Drogi nasze wyprostuj
Byśmy dla Ciebie żyli
Szli drogą Ewangelijnych Rad

Wspieraj Swą Łaską nas
Byśmy w Niej zawsze trwali
Ciebie Jezu kochali
Z Tobą zmieniali świat

Ciebie Jezu wysławiamy
Pana Wieków, Dawcę Łask
Ciebie czcimy i kochamy
Każdej chwili, w każdy czas

Pieśń o Matce Bożej czczonej w Rachaniach podnosi swoją treścią sakralną atmosferę czci Pana Jezusa Przemienionego. Pieśń ta jest też umieszczona w śpiewniku parafialnym:

RACHAŃSKA PANI³⁹

Różańcowa Pani
W Rachańskiej Ikonie
Otwierasz ku ludowi
Swoje Święte Dłonie

Ciemnolica Pani
Różańcowa Matko
Z Rachańskiej Świętyni
Ulituj się nad dziećmi grzesznymi

³⁸ Słowa Tadeusz Malec, oprac. muzyczne Stanisław Seńko.

³⁹ Słowa Tadeusz Malec, oprac. muzyczne Stanisław Seńko.

Otwierasz Ramiona
 Ku ludowi Twemu
 Błogosławisz zawsze
 Sercu szlachetnemu

Twe Oblicze ciemne
 Oczy zasmucone
 Bo serca Twych dzieci
 Grzechem poranione

Ciemnolica Pani...

W dniu odpustu 6 sierpnia przed obrazem św. Walentego gromadzą się chore i zdrowe dzieci z opiekunami. Wtedy, ale nie tylko wtedy, śpiewana jest pieśń do tego Patrona:

PATRONIE DZIECI ŚWIĘTY WALENTY⁴⁰

Gdy cię trapi choroba
 Idź do Walentego
 On zasobny w dary
 Przemienienia Pańskiego

On ukoi, uleczy
 Wszystkie słabe dziatki
 I pocieszy rodziny
 Ojców i matki

Patronie nasz
 Wielki Walenty
 Męczenniku
 Kapłanie Świąty

Czczony z dawien dawna
 W Rachańskim Kościele
 Bo przywracasz dzieciom
 Zdrowie i wesele

Ty pocieszasz i leczysz
 Strapione pociechy
 I usuwasz cierpienia
 Spod rodzinnej strzechy

Obejmujesz Swym Sercem
 Cierpiące dziatki
 I oddajesz w Ramiona
 Różańcowej Matki

Patronie nasz
 Wielki Walenty
 Męczenniku
 Kapłanie Świąty

Ty upraszasz dla rodzin
 Ojców, płaczących matek
 Zdrowie i anielski uśmiech
 Naszych miłych dziątek

Miej nas stale w opiece
 Patronie nasz święty
 Miłośniku Jezusa
 Świąty Walenty!

Patronie nasz
 Wielki Walenty
 Męczenniku
 Kapłanie Świąty

⁴⁰ Słowa Tadeusz Malec, oprac. muzyczne Stanisław Seńko. Tekst pieśni umieszczony jest w parafialnym śpiewniku *Rachańska Góra Tabor*.